

PEPE BEUNZA*Activista per la pau*

Pepe Beunza, de Caldes, rebrà dimecres el Premi ICIP Constructors de Pau en representació del col·lectiu d'insubmisos i objectors. L'any 1971, va ser el primer objector, una opció que li va costar 2 consells de guerra, 22 mesos de presó i 15 més al Sàhara. A la ratlla dels 65 anys, continua amb el timbal perquè arribi un dia sense bombes ni cap altra arma de destrucció.

“No sóc endeví, sóc profeta: o canviem o petarem tots”

Caldes de Montbui**Activista com sempre?**

Igual, igual no... No tinc la mateixa empenya, però l'esperit el tinc com sempre. No em deixen descansar.

Què vol dir?

Que els motius pels quals hem treballat continuen sent iguals. Vam guanyar la batalla de la mili, però l'important és la lluita pel desarmament.

Un objectiu ambiciós...

Sóc ambiciós. Ens han enganyat dient que tenir més era la felicitat. I la felicitat és tenir amics, cultura, salut i un mínim per no patir gana.

Què en queda d'aquell primer objector de l'Estat de 1971?

Les idees, que són pràcticament les mateixes. Per exemple, despeses militars per a despeses socials. Ara torna a ser un eslògan d'actualitat. És terrible que quan pensem en retallades no pensem les militars.

Ho diu ben poca gent...

Molt poca. Al contrari, fem bases com la de Rota, que no aporten ni riquesa ni benestar. Amb llocs de treball vinculats a la guerra no anem enlloc.

Com va ser l'any 71 per a vostè?

Tinc dos sentiments: la por i la solitud. Eren idees que anaven contra la dreta i l'esquerra. Sort que tenia una gran energia i una gran força per canviar!

I va rebre per la dreta i per l'esquerra...

Pels amics, estava boig, i pels que no eren amics, era una persona de qui desconfiar perquè desviava la lluita important: l'antifranquista. I per la dreta, era una maniobra comunista...

Vostè que va néixer a Andalusia però es va fer de jove a València, com veu el que hi està passant?

Quina joventut més forta i més maca i quins governs més corruptes!

Però treuen majoria absoluta...

No ho entenc, per a mi és un misteri. Potser és que la gent ja està morta

i el poder pot fer-ne el que vol. Hem de treballar per fer gent capaç de transformar el món.

De quina manera?

No hi ha altre camí per canviar la societat que arriscar-te, enfrontar-te al poder i assumir la responsabilitat. I fer-ho de forma no violenta.

Quines són les virtuts de la no-violència?

La no-violència és més forta que l'Estat. La violència, el còctel Molotov, el terrorisme, trencar coses... en definitiva, la guerra, és una trampa del poder perquè la gent hi caigui. Per lluitar-hi, ho tenen tot a favor. Si agafes aquest camí estàs vençut.

Però darrere hi ha d'haver idees...

Hem de lluitar per una societat justa i pacífica on la riquesa estigui repartida. I hem de viure dignament. És terrible que quan neix un nen ja estigui condemnat a mort 15 cops.

Com?

El total de bombes atòmiques acumulades que poden destruir 15 vega-

des del món. És increïble! Fa poc eren 30, ara estem en 15! És propi de gent sonada. I encara investiguem més bombes i altres armes de destrucció. Ens cal sentit comú, generositat, amor, alegria...

I com ens defensem?

Cap exèrcit es pot defensar d'un atac amb armes atòmiques o químiques. Per tant, qualsevol despesa militar és inútil. Però com que la realitat és diferent, fem-ho per passos.

Primer...

Primer, passem d'un exèrcit ofensiu a un exèrcit defensiu i després forces no violentes de pau. Un militar de molt prestigi deia que Europa es podria defensar amb un exèrcit de 60.000 persones. I ara tenim dos milions de soldats! I un exèrcit, l'espanyol, es gasta 60 milions d'euros diaris.

Què faria amb 60 milions?

Amb la quarta part del que es gasta en armament al món es podria resoldre la fam al planeta, aigua corrent, habitatge per a tothom, pobresa...

Què passarà d'aquí a 30 anys?

Jo no sóc endeví, sóc profeta: o canviem o petarem tots. Com més armes, més perills! Sort que som millors del que pensem, perquè si no ja hauríem desaparegut com a espècie humana.

Josep Mas

La foto**Frontera**

Aquesta que veuen és la plaça de la Pau de Granollers, al barri Congost. Aquest espai seria la frontera entre els municipis de Granollers i Canovelles. I té la particularitat d'aquests pedrots, que sembla que hagin caigut del cel. Ves que, a banda de la intenció estètica, aquesta mena de meteorits no estiguin estratègicament posats per dificultar la pràctica del futbol a la plaça, que també podria ser...

Dilluns, 27 de febrer de 2012

EL 9 NOU

President Miquel Codina
Director general Jordi Molet

Director
Josep Mas

Àrees

Teresa Terradas (cultura i calaix)
Josep Villarroya (política i societat i economia)

Seccions

Ramon Ferrandis (fotografia)

Redacció

Griselda Escrigas (fotografia), Ramon Solé (esports), Ferran Polo (política i societat)

Corrector Xavier Canals

Informàtica i producció Jordi Soler

Publicitat edicions Rosa Serra

Publicitat Montse Aranda

Finances Antoni Seguí

Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat

Granollers: Carrer Girona, 34, 1r pis / 08402

Tel. 93 860 30 20 / Fax 93 870 70 55

Edició, Distribució i Fotocomposició

Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Rotimpres

Dipòsit Legal: B-34.571-1989

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya

www.el9nou.cat
recepccio@gra.el9nou.com

